

NAŠA SLOGA

POUČNI, GOSPODARSKI I POLITIČNI LIST.

„Slogom rastu male stvari, a maloga sve poljubari“ Nar. Posl.

Predsjednik u poštarnom stoji 2 for., a pošljak samo 1 for. za cijelu godinu. Razmjerne 1 for., a pošljak 50 novčića, za pol godinu. Izvan Cetinje više poštarno. To je se najčešće 8 novčića, da su to voljni, da im list saljemo svim ukupno pod jednim zavojem s imenom, davati često za 70 novčića, na godinu strakom. Novčić se salju kroz poštarsku *Nasračnicu*. Ime, prezime i najbliži Postu valja jasno označiti. Kada List nedodao na vrijeme, neka to javi odpravniku u izdavaču pisanice, za koju se neplaća nikakva poštarna, napisat izvana *Reklamacija*. Tko List prima i drži, ako jo pošto, to ga i plaća.

Izlazi svaki 1. i 16. dan mjeseca.

UREDNIĆTVO I ODPRAVNIĆTVO

našlo se

Tipografi Fili i C. Amati, via della Zonta, N. 7.

Pisma se šalju platjeno poštarno. Vrati, dopisi i drugi apisi stampaju se u celosti ili u izradu, naime prama svojstvo tiskara i andera oružja Lista. Ne-podpisani se dopisi ne potrebaju. Osobna napadanja i često ukrucuju stvari uključuju mjesto u ovom Listu. Pribrojeno je pismo tiskaju po 60 novčića, svaki poljak. Oglaši se 8 redakcija više 60 novčića, a svaki redakcija 6 novčića; ili u sljedećim opozorima po koj se pogoda oglaski i odpravnik. Dopisi se nevrataju. Uredničko i odpravnikovo, osim izvanrednih slučajeva, nedoplaćaju, nego putem svoje Listnice.

NAŠE OBĆINE.

Temelj i podloga svakoj državi jesu občine. One nisu od države stvorene, već ju one sačinjavaju. Občina je posrednica između pojedinca i države te ima većinom za zadaću kulturne i ekonomijske odnose pojedinoga kraja, koji odnosi se opet na uzko sklopljeni sa privatnim interesima. Občinu također smatramo kako osobu, može kupiti i prodati, imati i posjedovati. Občina ima svoje pravo, svoje imanje i posebni djelokrug. Zašto nebi ovdje uživala svoju slobodu i zašto nebi svoje stvari samostalno upravljava? Svaka svestna občina izabira svoje najrazboritije muke u zastupstvu, a država si pridržaje pravo nadzora. Taj nadzor sastoji se glavno u tom, da se imetak u interesu občine uzdrži i da se isti imetak zlo neupotrebi. U prenesenom djelokrugu tu je poslih, koje ima občina obavljati za državu, imade država više upliva; ali u nutraju dijelu občine je občina ograničena samo nadzorom viših oblasti. Ali dogodilo se kod nas kako se negdje uredovna osoba umjesala i u one stvari, koje jedino pripadaju občini, pak nastao konflikt. Bez velikog proceza zastupstvo bi razpušteno. Iznesli smo na vidjelo, kako je občina bila u pravu, ali nas se nije slušalo.

Pravica i pravo mora pobediti! Tako se je bilo. Občina Kastavsku izabrala je opst jednoglasno sve razpuštene zastupnike osim trojice, koji su se dali zavesti. U takvom narodu bolja

nam je budućnost! „Et si fractus illa-batur orbis, impavidum ferient ruinac!“ Budu nam dozvoljena sledeća prispoljuba. Negdje od godine 1820—1830 htjede francuzki kralj Karlo X., da njegove naredbe budu kao zakoni. Francuzki narodni sabor se je tomu sa svim pravom protivio, kralj razpusti sabor a narod opet izabere iste zastupnike. Karlo X. morao je doskora zatim pustiti kraljestvo i Francuzku. Pred dve godine učinio je to isto bivši predsjednik republike Mac-Mahon, ali narod postavi opet povjerenju u bivše zastupnike, a Mac-Mahon morade odstupiti. Oprostit će nam se, kad smo uzeли veliku državu i malenu občinu u prispoljubu, al to samo u toliko, da se vidjeli kako je krije u uvjek *kraći* od onoga, koji je u pravo!

Pitamo, jesti je tako u malom kod nas? Žalibote nije! Znak, da se kod nas mnogo neobazire na narod i njegove želje!

Naša je valjala!

O Kastvu. „Zastupstvo, koje je stoprom 22. jula 1879 započelo svoje djelovanje te hoteće prvi važni korak istom ovisiti, poslije ne cijeli pet mjeseci, odkad je izabrano, prestalo je živit 15. decembra ali se *čvrsto* nadamo samo na kratku dobu, jer je *još isto u rečem nju uzkrnuti*.“ Ovako se čita u 1. broju našega lista ove godine. Nismo se prevarili poznavajuće odnose i ljudi. Uvredjen narod nepromišljenim postup-

kom *jednoglasno* ulazio je opet svoje povjerenje u razpuštene zastupnike. Na eklatantniji način nemaju ni pojedinačni, ni občina odsuditi postupak pojedinih osobah, što bi čelnenoga čovjeka moralno ubilo! Kastavcem svaka čest. Pokazali ste svetu na hrvatski znacaj, štovati vas mora i tudjinac.

Mi smo se borili za pravo občine kastavske, jer želimo da procvate. Pokažimo, kako se s našimi občinama u obč. postupu, jer nam je sveta dužnost zauzeći se za pravo našega naroda bilo u privatnom bilo u javnom životu.

Itjelo se bivšemu kastavskom zastupstvu narinuti skoro silom činovnike, ono se je tomu protivilo. Isti e. k. kapetan predstavljao zastupstvu bivšeg Garibalda kao komesara sl. junte, da možda tim imponira zastupstvu. Ali užatul, nije nitko vjerovao, jer nije bilo nista istinito! Itjelo se strasiti sa zandari, prouzročile se nemirne sjednice, da se nadje uzroka razpusta. Pretrpili smo i to. Razpušteni zastupnici potuzili se kod svojih pokrajinskih zastupnika, a ovi kod sl. junte; ova je bila puna liepih rieči, svako je bio kriv samo ne ona — učinila nije ništa, da se zlu doskoči.

Občinski zastupnici potuzili su se ponovno kod vis. namjestničtvu, ni odgovor dobili nisu. Znali su ipak, da ina i još visili oblasti. Izjedali su svoje nevolje kod vis. ministarstva za utrjnje poslove. Napisali su u *hrvatskom jeziku* spomenicu i poslali ju u Beč. Tu se je obazrielo na pravedne pritožbe občinara kastavskih.

Malo zatim dignula je sl. junta sa likvidatorske službe g. Kudera i primjetila, da nije bio komesar odkad je došao prvi put u Kastav g. Simzig. Ta primjetba je svakako čudnovata, jer je poznato, da je g. Kuder sa juntonom službeno, kao *delegato giuntate* dopisivan i da je sl. junta njemu kao takvom pisala!

Upravitelji kao osobe nesposobni za upravljanje občinom odrekose se a vlasti odposla u Kastav g. Simzig.

G. Simzig upoznavao odnosaje u Kastvu bio prisiljen priznati, da su Kastavci kod svoga toga nevinim a krivima da ide na druge. Pozvao Kudera na odgovornost za tjeke stvari u obč. uredu. Ovaj pak rekav da će drugi dan doći, odjurio je jutro dan željezničkom vozom na postaji niti cedulju. Tako je neipojedničen naši oblasti!

G. Simzig ponosao se je ovaj put kako valja, jedino je svoju službu vršio.

Izbranio je *svih dvadeset i sedam razpuštenih zastupnika jednoglasno*, a isto tako trojica drugih mjesto onih, o kojih sudi puš, da nisu pravo radili.

Nije dakle bio jedan ili dva nezadovoljan, nezadovoljan je bio svih puš kastavski. Jedan se je čuo glas: razpušteni su zastupnici radili pravo, zakonito i pošteno, omas moraju uz drugu troje i opet zastupati.

Nasa je valjala!

Moralia je valjati! Pravo može biti ljudi potlačeno ali pobeda je njegova Blicem pravo!

HRVATSKE NARODNE PJESEME IZ ISTRE.

CCL.

Košljun. 1)

(Ia Punat, priobalj. Bl. Ortid.)

Jadril-sam Talijin
Do Livenre grada,
Spanju, Inglitoru
Do maltečkih strana.
Bil sam va izoku
V lipoti od svita,
Gdi se porodila
Ručica od svita.
Nisam mogal vidit
Takove lipote,
Koja se nabodi
Posred Europe.

U sred morsak zatona bieli se otocije kura, kojem je samostan otvarač Franjevacem, ka je gledati obražena sumom i sikerjem, godinime arvade nebrojeno stranaca iz stranak, da vidi u krasotu boje narava, nadvojroda austri, Makslimiljan, Meksikanski je, da ga pohodi. Odkada je samostan na Istri, nešta se točno, ali otcem Franjevcem kura, Ivan Franječan god. 1488. za Papu. Zamjenito je kod fratarac ubog samostana, stvarno gospodljivi, te se njihove gospodnjosti doista načinili na tajnjem, na postojanju ovog običaja običaju sliječica seljaku puntarski galje, bje u stanju srušivo i vinoigradi, svjajnje troje brade. Jednoga slijepa, varakala druga dvojica na svaki mi ih prokle rječim: Budite prokleti od pretvorila se vata polja u more, a moga amija i tako nastade Košljun.

Pisat oču listak
Turstu bielomu,
Da me on dopusti
V Puntu bielomu,
Zelot bih pobodit.
Onu čuru goru 1),
Koja se nahodi
Na onomu 2) moru
Svetoga Antona 3)
Kastel bi sagrajen,
Od roga naroda
On mi je povaljen.
Na priči Augusta 4)
Onu mi je dika,
Dan srstoga Antona
Botjeg spovidnika
Po onom skoljku
Čemo se šetati,
Ondi como grube
Naše tamničljati.
Ako teplje bude

1) Motret Košljun je daleka čina ti se u istunu kao ploveći dumavci biogr
2) U morsak puntarski dragi
3) Hrastov je lepa crkva prebladene Djece Maryje, u kojoj ima krasan velik ikonostas koji predstavlja (x) sliječice i pakao, bje posvećen je Bladniku M. pape
4) Iste 13. Lipnja, na dan svetoga Antona Pad obdržala je u Košljunu crkva oblagodati. Toga dana grme aino nadobrdo svetača iz vila stranak istoka i iz samog Utreša i Vinodola
5) Ima i Kukovica trije ar na tem ustanju „Proklenje“ kamo dočarli bogoljubni kriči pak

Čemo spodivati.
Mali i veliki
Ondi oče priti
I skupa, zajedno
Boga će moliti
Ali ota draga
Srđna more biti,
Zeleni garofal
Na stroti junti
Kastel bi sagrajen,
Videt onu gon
Na onomu moru,
Kano i fregatu
Jutro po moru.
Zeleno joj jutra
Kano i jeltica
Na pojz mi prebita
Bila golubica
Ore lipe drage
Na smih je gledati.
Ondi malih školje
Nad morem plivati
Veseli se, Punat,
Nad morem kiticte,
Ondi ovog otoka
Najlipta rotice!

CCL
Kastavke.

Kastavke su lepe,
Čelo jim se kruži
Ko letne rodice,
Nad dve obrnice

Kad ti one žedni
Do gradsko fortice 1)
Prisegat budi, dušo,
Da su ti ptičice.
A vad one dejdje
Do tvrdje stoniceah,
Onde ti posedu
Kraj krasnih lipicab,
Pak ti zapovaju
Hrvatske pesmice,
Da kti god ph Čuje
Oti veselja kliče;

Op Ta je pjesma po svoj prihvati pok popa Andrije Matota-Jurjevića.

CCLI.

Savjet djevojkam.
(iz Bošnjanca)

Znaš ti, dušo, kad si moja bila?
Na kruši mi tursku karu pila,
Kavu pila, skrošno 1) suze ita,
Suze ita teško udrisala,
Udrisni drugo svetočojec:
„O vi, droge, nebudite lude,
Nediktite veru va jonsku,
Zađe jo junak veran i neveran:

1) tvrdja obično svana stradnja
2) skrošno 1)

Dne 10. o. m. imalo je novo zastupstvo prvu sjednicu. Izabralo je za glavara Franju Šav. Munića. Odmah zatim izabralo je jednoglasno i odusjevljeno Matku Laginu tajnikom i likvidatorom občinskom,

Hvala Bogu, uzdiše poslje težkoga dnevoga napora poljodjelac. Hvala Bogu, uzdišemo i mi poslje dugotrajnoga napora za blagostanje občine kastavske!

DOPISI.

U Pazinu mjeseca veljače 1880.

Jedne nedjele ovoga mjeseca odputilo se je do 15 gimnazijalnih djakih sa još 4 odlične osobe u Tinjan, gdje su dozvolom starašinstva pod tinjanskimi ladanjani na veliko odusjevljenje svih pjevali liepu kitu milozvučenih hrvatskih pjesama. Kako je bilo milo čuti ove pjesme, to je svaki govorio, da nikad nije Tinjan doživio tako liepoga pjevanja i radostnoga slušanja. Većina se je stajovničkih sgnrnuo oko naših sokolova da se naučiju nećuvene ljepote. Ovakva mladež jest naša nada, da će nam jednom biti rodoljubni sudeci, skrbni duhovnici, svi zajedno marljivi i gorljivi branitelji našega hrvatskoga naroda u Istri. Nije taj pjev bio u Tinjanu njekom po volji osobito neka-kvom šepastomu Šarenjaku, koji je nudjao 5 for. onomu, koji bi nabacao našu mladež kamjenjem! Sakupiv se pod noć u kući poznatoga rodoljuba Š. D., da se kod veselog stola jos koje vrieme na hrvatski način zabave, iznenađuju doleti kroz proraz kamen prilične veličine u sobu razdrobiv u hiljadu komada stakla. Zaustavlji se na prsjaju ečiljenoga muža, koji je na sreću sjedio pred malim djetetom, koje bi bio za sjegurno taj kamen sgodio! Istinita je ona naših starih „tudja majka“ ljubi svoje, nepoznaće jede tvoje. U Krnjelu malo vjere! S našim su se obogatili, al zato još traže, da nam i kožu oderu! Bog se smiluj i onom duhovnom do-stojanstveniku u Pazinu! Nećemo da više o njem govorimo.

Vam pako, mili sokolovi, koji za rana već kažete bolju budućnost svojemu rodu, da Bog zdravlje i veselje, da uzmognete očistiti jednom hrvatsku Istru. Budite radni!

iz krčke občine.

I zadnji bedemi su pali!

Krk (Veglia) i pridružene joj podobčine prisvojili su opet svoje starodrevno pravo. Prosloga mjeseca imao se obaviti izbor novoga zastupstva krčke občine, na naše veselje u svih

trih izbornih tielih pobedila je ogromnom većinom naša stranka! U onom slavnom Frankopanskom zavijaju čuti će se skoro i službeno naša rieč, hrvatski će se jezik uzdignut iz praha te složnijem nastajanju uvesti se mora i u občinski ured.

Slava Kralanu! Uztrajte u poslu, vaši potomeci će vas blagosloviti. Nadamo se, da čemo i u ovom listu više putati o vam i vašoj občini govoriti.

Naše učiteljice.

Prosloga mjeseca odposlao je zemaljski školski odbor pulen kotarskih školskih vjeća na pojedine občine okružne gdje se doslovce veli: „Buduće je broj pripravnica u e. k. učiteljskom odgojilištu u Gorici dorovlju, da postupice zapremi mjestu učiteljicah u Primorju, e. k. zemaljsko školsko vjeće neće više činiti nikakvih predloga na visoko ministarstvo za bogostovje i nastavu, da se kojoj podieli državni stipendij.“

Ujedno se čine opreznimi oni roditelji, koji bi možda namjeravali poslati svoje kćeri na nauke u nadu, da će dobiti kakvu podporu!

Za sve ženske skole u Istri odgajaju se tri hrvatske učiteljice, sto će biti i sl. zemaljskom školskom vjeću poznato, pak se sadu na jednom svaki daljni korak prekida! Nam je to svedeno, dali je žensko učiteljstvo u Gorici popunjeno ili nije, mi znademo, da učiteljicah, koje bi hrvatski mogle predavati, nemamo, a dužnost je vlasti, da si takvih odgoji. U Gorici moglo bi učiteljice bili puno učiteljicami za njemacke skole, a to je nam Hrvatom svejedno, mi zahtijevamo, da se naših učiteljicah odgoji, a nije nam stalo do quantiteta goričke skole!

Nesaciňavamo li mi ogromnu većinu ciele jedne provincije? Pak nam se skoro zatvara put do najelementarnijeg naobraženja!

Gđe su obećavanja g. nadzornika? Spes nostrae innanes!

Niemci se u Beču tuže, da jim je narodnost u pogibelji, a sto da rečemo mi? U dobi prosvjete i napredka za cielu pokrajinu dostatne su tri učiteljice? Pak da nerazmislaš, što smo napokon mi?

Pogled po svetu.

U Trstu 15. travnja 1880.

Dne 6. tek. otvorilo se opet carstvo, da poslje kratkog uzkrasnog od-

mora nastavi svoje poslovanje, pa uprav sad pretresa carevinski proračun. Pro-tivnici grofa Taaffe i njegova ministarstvo kao da su jedva dočekali tu priliku, jer su proslili danas žešte nego ikada nasrnuli način i na njegovo neizvjetno vladanje. Iz govorih, što su je držali ti samorazvijani slobodopoklonci, osvijedočeno se i opet, da ta njihova sloboda nije drugo, već stari poganski middeni kumir Molok, u čijoj su usijanoj iščibljenoj trbušni bezdušni mu zreći sažigali žive hrvatske žrtve, te se onda dičili i ponosili, da su toboze učinili dobro, pošteno i bogostećno sveto djelo. Taaffe im je odgovorio tako, da bi se nećemu mogla nadati od njega i naša stranka; ali ide svjetom par neopreznih rieči, koje da je on izlazno pred nekim engleskim novinicom. Suditi po tih rieči, ako mislu im izmisljene, grof Taaffe nebi radio drugo nego držao udicu u ruci, a na udici mu mukom sad lieva sad desna, pa bi samo lovio jednu drugom. Ali da taj posao nevalja, imao se sietiti najbolje ovdan, kad mu je ljevice zapretila, da neće doznačiti tih zvanog Dispositionsfonta išli novca, od kojeg se nepita račun; a desnica kao da ga nije htjela spasiti, nego je pustila, da propade, aki i su same dva glasa. Sto će biti sada? Do drugog Pogleda nećemo viditi, kako će se ta stvar razviti. Ali već sad mormo reći i ministarstvu i našoj strani, da su sami krivi, ako jih ustavovire i llače.

U Ugarskoj je parlament izabrao svojim predsjednikom bivšeg ministra Pechi-a. Magjari rone u sve to dublji noveani ponor, iz kojeg težko da će već ikad izplivati, kao ni Turci. Grozota je slušati, što o tom pišu i one novine, koje su dosad isle Magjaram na ruku. Nam je upravo težko na srdeu, kad prorčimo, u kakvu propast vuku sobom i našu braću Hrvate; pa možgamo, nebi li bilo shodno, da se naša braća u Kraljevini ma na koji način ograde pred svjetom proti užasnim posljedicam te slijepe razsipnosti. Sad se odkrilo, da su se i školski i erkveni novci kroz zadnjih deset godina trošili isto onako bez duše i glave, kao i državni. U ovaj par dizu Niemci nećuvenu hajku na Magjare, što su odlučili, da se u Ugarskoj nesmi već igrati teatar u njemackom jeziku. Nego gle čuda, docim Magjari na taj preki način tjeraju iz svoje zemlje ludji njemacki jezik, kao da u isto doba kane ušuljati svoj magjarski u Hrvatsku; jer čujemo, da su nekoje službene novine dale odredu rieci, kako bi bilo najme lepo, da i hrvatski poslanici na zajedničkom ugar-

skom parlamentu znadu magjarski govoriti. Mi mislimo, da bi bilo još ljepe, mjesto poslanikah, slati u Peštu hrvatske neće ili poklisare, kao što su slali do 48. godine.¹ Da nije možete to onaj čarobni vez, kojim misli naš ban nadovezati hrvatsko-ugarske na godbene dogovore, što se već toliko vremena bez uspjeha vode? Sve je u svetu moguće, pa i to. Ali iko o... piše, na svoje je oči gledao, kako se 48. god. pred ondašnjom akademijском zgradom, gorile magjarske slovnice, pa zasto se nebi moglo i to ponoviti i proglaša.

Ali, ako se u svojoj domovini ne-imamo čemu nadarovati, ono nam dolaze iz daleke buduće takvi glasi, da nam nedaju još svđoviti o svojoj ljepej i pravedniji budućnosti. Čemu smo se jedva nadali, to se je dogodilo. U Engleskoj je na izborih propao pokrštene Židov pri ministarstvu finansija i njegova stranka, a stupa na kormilo engleske vlade starac Gladstone, koji je uvjek i svagde stao uz zapustene i potlačene narode. U Turskoj je to viest tako ukriptila na-u tamo braću, da mu sa svih stranah šalju nebrojene čestitke. Isto veselje vlada radi tog dogadjaja i u Ruskoj, kojoj je najviše Israelske politike krvna, što nije ubrata ploda svojeg posljednjeg turskog rata. Nego čemu se veselimo mi, radi toga tujugom nasi i pruski Niemci, a s njimi i naši manjesticni Magjari. Već su jednici snivali nekak europski, da nerekrenemo svjetski protuslavenski savez, a sad vide, da su se u računu prevarili, pa ne-maju predeg poslu, nego navještati svetu ono što zele, naime uspostavljanje bivšeg trocarstvog saveza. Ali Rusija, koju su već bili zakoplali, uslaje iz groba te kaze, da će se prije dobro promišliti, nego li se s ikim veze. Na taj je način Rusija stupila opet na ono mjesto, na kojem je stojala prije berlinskog ugovora. Bismarck ju je bio oskrditi i osramotiti, a ono se sam oskrdio i osramotio, jer težko da će već Rusija na led, a Franceska svaki dan sve to više glavu diže. Sto može Bismarcku još jedino srdeu goditi, jest na smrt bolest kneza Gorenčkova i progonstvo erkeve, u koje se zaplela Franceska republika. Ali i Ruska ima, kimi da zamjeni Gorenčkova, a i Franceska u slučaju pogibeli nebi mnogo promišljala, da opozove naredbe, koje joj podkapaju domaći mir i slogan. Tim kao da je ovaj put i sarlatana zonja ujela. I tim svrsujeмо.

Neg sprogljite v' ouo nebo redro,
Sad je vedro, a sada je oblačno
Onaka je vora va junaka.

On mojele²) do bala jesena,
Onde stojim, dokle jesen sprojde.

Jesen sprojde i drugi mi dođe,
Da moj dragi k meni već nedojde.

I on meni distu kujigu piše:

Zen' se, Ženo, draga materino,

I ja sam se junak oženio;

Da bin te ja mislio razeti,

Nođin te ja pu³) majko ljubio,

Nego bin te va svoj dyor vodio.

Cuo R. Jelusić.

Ali meno junaka
Nisi ti hotela.

Nekupuj, nešpenduj,

Ja tvoja neboden.

Niti tinci, trananj.

Ja tvoja neboden.

(i tako za drugu robu a najzadu)

Kolač san kupil.

Kolač si vuela;

Ali meno junaka

Nisi ti hotela.

Nekupuj, nešpenduj,

Ja tvoja nebudenem.

Niti tinci, trananj,

Ja tvoja nebudenem.

Volč. sb.

Jeli su dobre vodice

Za molja konja?

Tu ni dobre vodice

Za tvojga konja?

Ondu ješte mladi junak

Na vranom konju.

Pomož Božo! divoječice

Bila, rumena,

Jeli tu dobre vodice

Za mojga konja?

Tu je dobre vodice

Za tvojga konja,

Tu je narancica,

V zimi zelena,

Tu je katridica

Svišton ploton,

Tu je divoječica,

Bila rumena!

Odrgnula dvo narandje,

Ter mu ih spoda,

Odprla je černe oči,

Ter ga pegleda.

Jeli su dobre vodice

Za molja konja?

Tu ni dobre vodice

Za tvojga konja?

Ondu ješte mladi junak

Na vranom konju.

Pomož Božo! divoječice

Bila, rumena,

Jeli tu dobre vodice

Za mojga konja?

Tu je dobre vodice

Za tvojga konja,

Tu je narancica,

V zimi zelena,

Tu je katridica

Svišton ploton,

Tu je divoječica,

Bila, rumena!

Odrgnula dvo narandje,

Ter mu ih spoda,

Odprla je černe oči,

Ter ga pegleda.

I za draga tvoga biš mane primila?

Ko l' neće za dragu, dej za prijatelja,

Ali manko za slugu al za služišta,

Koži ēu to virno hrabreno služi,

I za luhav tvoru moj život izgubit.

Od vele jubavi nigrad mira nimam,

To su drago raci od kojih umiram;

Umiran, umiran umrili nomorem,

Dokli usta moja s tobun negovore;

S tobun dvi riči roč a pak i umrili,

Volim neg s drugima u viko živiti.⁴

„Ja sam ti draga moj se dan govorila,

Da bili te mlijesna neznači volala,

Pak bi stec moje v miru poč valo,

Ča ēre reč jubav nigrad nebi znalo.⁵

Kako vidite ovo je umjetna pjesma: al

so uviek rado pjeva. Jos je ima, ali Mare Mahulja ujo mi znala dalje kazati. Prijevjeđaju, da ju je spjovao noki baščanski pop,

komu više ni spomena nema.

Isti.

CCLVI.

Pričnimo kantati, jubeziva braća,

Da se i naš koncu nezgodi ovako.

Buduć jednu mladić, ki takot otiše;

I on dragu miži zeliti otiše;

Al ga je tužnoga ta srča dopala,

Da ga je nomiloga na vojski odrnala.

Draga mīla moja nemoj tngovati,

Ni munena lišca suzan oblavit.

Djevojka, starač i mlad junak.

(Zarečka.)

Zrasla mi je narancica

Zimi zelena,

Pod njoj mi je katridica

Svišton ploton;

Na njoj mi je divoječica

Bila, rumena.

Onud ješte jedan starač

Na bilen konju,

Pomož Božo! divoječice,

Bila, rumena.

CCLV.

Prva ljubav.

Kantat, como pismu jednoga mladića,

Ki ju kantat bude, da mu bude sreća.

On joj je prečine prebilno kantati.

I z onima versi dragu pozdravljati:

„Jurve drago mīla biš mi se sunnila

¹ peljati, roditi (za nov).

² pun, pol, poli = kod, u.

NEŠTO O SAČUVANJU PTICAH poljodjelstvu i šumarstvu koristnih.

(Naloženo konac, viđi broj 6.)

Evo nam gospodarom i šumarom bit će
uzete ta plemenita zadaca, da na takova
izakonja vele pričku obratimo, jer nas na to
ima vezel zakletva i ljubav prema našoj mi-
loj : dragoj domovini hrvatskoj; tim većma,
to sa učinjenju jedne koristne ptice, ustav-
ljavaju naša polja, rečnjake, sume itd. izložena
svakovrstnoj gusenici.

Coga radi, braco, poljo-
djeli i šumari nastojmo iz petuži zilah oko
toga, da stitimo naše prijatelje od zlikovaca.

Ob ovom se malo više rekoh evo opet
stavljam pred oči častuočnog čitatelju jedan
istituti dokaz:

Uzimino n. p. da od ovih 1,460.000
pticah — robi eu — mrtvih ptica dnevno
pojedu samo pet štetnih crviča; to će oni
dnevno pojesti 7.300.000, noćim bi na godinu
pojeli 2,664.500.000 svakovrstnih crviča.

Ovo su dakle dokazi, koji se ne nadu
potući, jerbo tu račun ima posta.

Ukroto pravo rekoh, da ne samo ptice po-
sjeđuju svoje neprrijatjelo među sainim sobom,
već i kod ljudi takovih, koji malo baju za
korist svoga materijalnog blagostanja.

Prijatelju seljaku! Doder u doklici po-
javio tvog susjeda pu i koga da umnih ljudi,
kakvu mu nalimo štetu ptice djele, o tom će
ti, dragane moj, govoriti sav dan, ali o uji-
većoj koristi vole redko. Dapaće gdje-ko
mudrija kazat će ti, oda su ptice čovječji
neprrijatjelo i da ih valja čim više proganjati.

Ajde zašto? jer im presude, u no osvje-
đeju, tvrda, da su reči njih nekoristna,
i to možda zato, što im koje zrnce ili sjo-
menec sa orancev je iz sume odnesu.

Istina je doduše, da ja koja ptica bud
gospoduru bud šumaru štetna, nu to su bolo
slike; dapaće možemo u zaštiti istinu uzet
kao branitelje neke vrlo prirodoslovce, koji
dokazade, da su ptice sa vele malom iznim-
kom, sve koristne.

Ajde sad uzimimo za primjer najmanju
pticu između svega crstva ptica, koju se
nalaze u našoj domovini hrvatskoj, naime Šu-
marid (caric, kraljević, ptice). Samo već lma ono
ptice kaže, da je koristna šumara. Toga radi
baš želim, štovanom čitatelju, o koristi istog
prozboriti, eda se lakši uvjerito o istini na-
pomenutej.

Cionim, da će svaki malo izobražen
seljak znati, eda se često radaju zareznici
shog pregusta stopa, neprirajatn ita (zemljista itd.), te se tako umnožavaju od godine
do godine sve to više i to dolazi dole i zato,
što u gustim šumama nije moguće tako nit
ne može opaziti dotični zareznik. U ovom
nacelu nije drugo, već propustiti sumo pri-
rodi eda narav se letom upravlja. Coga radi
čuvaju ovi istinu priporjeđku, koju nam gla-
seviti prirodoslovac Brein priča:

Dan dan seljak ubavlja jedan par šumarice
ili carice i hrani ih jo sa uravijim jajim, i
trudio se eda dnevno saznade koliki broj istih
jajih pojed. Evo uspjeh: Jednog oblačnog
dana pojeli su 1200 jaja, drugog jednog dana
pojedose 1500, jednog li-pog vedreg dana,
pojedose njih dvoje 1900 jaja. Poprijeđ
dani su na jedan dan od 12 sati, okrugli broj
od 1000 jaja. Dakle to pojedoče u zatvoru
i. j. kao ne slobodni, nu u slobodi ne hrane
samo sa uravijim jajim, nego i sa drugimi

zareznici, kao n. p. lastni ušenici i ostalim
leptoroci itd., od kojih me 1 lot (1 dg. 7/8 g.)
idje po 20.000, i po tom srađivajuće težinu
ovih sa točnom mražnjicom jaja izlazi, da su
šumarice ili carice na godinu pojede 2,650.000
jaja svakovrstnih gusenica.

Ali — voli Brein — treba i to znati, da jedan par carice ili šumarice na godinu
dva puta po 8—10 mlađih izleže, pa sad
stopram možemo zaključiti, sto nam jedan par
carice pri našem polju, voćkim, vinogradim
i šumama vredi.

Ali uza sva ova istinita dokazivanja,
nači će se koji mudrija, te će reći: Čemu
da štitimo sve ptice, kad znadeš eda ima
pticah koja bi onakivajuće crvenih pupala,
u razasadjajući i gojilišta štete nanići, pa
te bar valja ubijati.

Istina je doduše eda ima takovih, on
tako gledajmo kakvim sredstvom odstraniti

n. p. plasenjem itd.

Jedino takove su ptice krestolice, koje
ipak jedu zareznike, premda su u nekom
slučaju štetne i šumi, što naime žir a naj-
slučaju bukvicu jedu, nu opati su tu malene
štote prama i ovoj koristi. Naprotiv su u potru
štetno sjenjeno-žderke n. p. sjenica itd., o
kojoj sam u 1. broju vrle „Naša Sloga“ u
kratko prozborio.

Sa svim tim sjenicima je, kako rekoh u
dotičnom članku vrlo koristna, evo i sa ovog
pogleda, jer je naime sjenici ujedinjili hrana
gusenice i gusjenica jaja, od kojih su jedan
lot idje 20.000. Neka je n. p. jedna sjenica
u jednom predjelu šume samo osam dana
probivala, tada se može uzeti eda ju kroz to
vremeno do 40.000 gusjenica i gusjeničnih
lužnih pojala.

Nu pošto je u stanju 4000 gusjenicenih
jedno stablo u nekoliko dana, snasim u golu
metku prevoriti, to jedina ta sjenica do ka-
kovih 100 stabala spasi!

A sad to pitam prijatelju, seljaku! da li
nije vrijedno ovo čistoće pomognuštovali i
štiti od prostačkog samovjeća. Kada jo, seljaku
moj, učinila jedna sjenica toliko koristi, a
koliko će učiniti sve ostale naše koristne ptice,
koje sam jur pribolio u broju prvom „Naša
Sloga“.

Sve one i ostale koristne ptice treba
štiti, pa im oprostiti, ako su ti iz unuda
možda i ukoj zrno pojale, ali su ti zato u
biljdu puti povratno dobro.

Da si mi zdravo!

Tvoj odani prijatelj

N. Vežić.

Bratovščina hrv. ljudi u Istri.

IMENIK DRUŽTVENIKAH.

Milan Smrekar u god. prinos f. 1, No-
vaković f. 1 u kapital f. 9, Markovac f. 1,
Mladjenović f. 1 u kap. f. 4, Kotaner f. 1
u kap. f. 4, Snidž f. 1, Tabery f. 1 u kap.
f. 1, Graff f. 1, Sora 50 novč., svi u Petrinji.
Ivan Stefan kapelan u Brseču f. 1, Josip
Ivančić, djak u Poljanah 30 novč., I. Tomasić
kr. podupzun f. 1 u kap. f. 4, Tite Fenopić
kr. podupzun f. 1 u kap. f. 4, Simić osigural f. 1,
Dr. Mihinić župnik f. 1, Prele Dr. med. f. 1
u kap. f. 1, Pihler poreznički f. 1, Stipečić
preporuča 60 novč., Zinaté Vaso cont. f. 1,
T. Novaković pristav f. 1, I. Vodančka pri-

stav f. 1, Hudec drnovničar f. 1, Noudorfer
muzejk f. 1, T. Kos muzičar f. 1 u kap. f. 1,
M. Otegovčić kapelan f. 1, Metzger trgovac
f. 1, Raunov vlastel. f. 1 u kap. f. 1, Išak
živinjar f. 1, I. Starce trgovac f. 1 u kap. f. 1,
Fr. Pisatič vlastel. f. 1 kap. f. 1, Josip
Sertić kr. tajnik f. 1, Kaz. pl. Jelačić f. 1,
svi u Zlataru. Marija Vlah knotica u Južnici
30 novč. Iv. Radić u Krap. Topicali f. 1 u
kap. f. 1, Josip Jelovšek župnik u Pazu f. 1,
Petar Pukuliž župnik u Vranji f. 1, Fr. Bla-
žić župnik u Dolonjovici f. 1, Martin Prene
administr. f. 1, Matej Glavina 30 novč., oba
u Šušnjevici. Sk. Zaulini župnik f. 1, Franjo
Francetić kmet 30 novč., oba u Boljuni.
Mate Šupljija župnik u Bernu f. 1, Anton
Stemberger djak f. 1, Gaspar Stemberger f. 1,
Mate Kundić poštarski u Rukavcu f. 1, Antun
Monjac kmet u Zamatu 60 novč., Fratin
Topper nadšumar u Kastvu u Kapital
f. 575.

vjenac na poklon. Vesela igra „Visoki C“
odigrana bi dobro; mužčin i ženskin pred-
stavljanju nemaju se kao takovim prigovoriti.
Trajanje je koncert do 12 sati. Iza toga slijedi
jedna jožabava večer uz sviranje glasbe i
pjevanje pjevačkoga sabora.

A sada reći čemo koju, što bi dobro
bilo, da si zapamte, koji će u buduću opet
stogod sljepa prirođiti. Najprije bijaš koncert
preduglav, trajanje jo čak do poluci, što ne-
valja, jer običanstvo može najduže 3 sata biti
povoljivo a da su nedugočavi. Komad se nije
ujedno opovratio, znak da je u programu ud-
više točaka bito. Malo ali skladno! U Trstu
boravi u posudi hrvatska pukovnija grofa
Jelacića br. 79 sa svojom glasbom. Radi po-
znatih uzroka glasba ova nemože se seda
jedna takmiti sa onom od Hessia, ali ipak scie-
nimo, da bi bila isto večeri još veća radost
vladala, da je glasba naša pukovnije sudjelova-
vala kod slav. koncerta. Prije morali bi
upotrijebili ono, što sami posjedujemo a onda
stopri byz drugoga uzajmiti. Kod toga bi se
bilo za njegurno polovica onoga pristedilo, što
se je dođalo za glasu!

Nadalo gosp. Grbić i njegov gospodja
uzeli su sva tude proizvode za predmet svje-
jega pjevanja. Nevelino da nije Meyerbeer
ni Gounod uvrišen, to nešljajmo, da nam godi.
Kad se koja sila naša krv nadje, koja znade
te proizvode, kako valja, predstavljati, pjevati;
ali slav. koncertu će se malko i slav. kolorita;
ali se slav. koncertu će se malo i slav. kolorita;
ali se slav. koncertu će se malo i slav. kolorita;
ali se slav. koncertu će se malo i slav. kolorita;

Voljni koncert u Trstu. Kao što smo
već u zadnjem broju javili, slovensko političko
državstvo „Edinost“ i „Slavjanska čitanica“ u
Trstu priznali su za 3. aprila na večer veliki
koncert u kafisti „Ponico“.

Okolo 8/9 satih kada bljasa dubokim
sunca, sjedula sva zaokupljena u stajajućem
punteru jedva se moglo metati. Uz ogromnu
večinu otvorenjeg običanstva vidio se i lopat-
nik običnoljubav u narodnoj nošnji, a prizljivi
motiroc opazio bi u svakom kraju po koju
objitoj ili gospodini, koji su akuprem nosa-
vauškoga porišča ipak živahom pazičivščinu
pratili bilo pjevanje bilo predstavljanje. Oso-
ba bi moglo biti to redor u kazalištu do
kakvih 3000. Prisutstvovalo je i naš zastupnik
Dr. Vitezović.

U običu na večer izpala je dobro, što je
i običinato na svoje zadovoljstvo burnim plje-
skom pokazalo. Glasba pukovnije bar. Hess
izvršila je svoju zadanicu na veči joj više putih
priznati način, osobito onaj komad iz Wagnerove
operе „Rienzi“. Fantastični zvukovi
„Sanje“ izuzidili običanstvo, koje je više putih
po sebi nikavak, voljci do običniju ga
nepoznati, diazoli ili monolizi su produgnuti,
u običu za koncert do se stogod kratka i jo-
zgovlja. Gospodja i gospodjica Hinkeljova imaju
družu, shvatanju dobro svoju zadanicu, pa nije
bilo najsretnije izabrati takvu igru, gdje su
to gospodje imalo tako podređeno uloge inješto-
da budu stozor igre. Kod domaćih zabava je-
lijeti je bilo malo više reda a no sve prepustiti
slučaju.

Priznati moramo prirediteljem, da su se
trisli što su mogli a u buduću neka neputost
u svome njeko skladnost po makar se i obratili
na tom poslu vješta čovjeka. Rakli smo ovo
njekoliko rješili namjerom, da u buduću bude
bolje.

Cisti dobrodat ovo večeri iznosi 620 for.
Od tih postao je odboru za stradajuće u
Pazin 160 for., odboru u Gorici 160 for.,
ostalih 220 for. razdieliti će se u Trstu i
okolicu.

Čitnica u Trstu. Odbor „slavjanske
nar. čitanice“ priređuje subotu 17. t. m.
tomboli s plesom u društvenom prostorijab.

Početak o 8 1/2 na večer.

Školski koncert u Istri. Odbor „slavjanske
nar. čitanice“ priređuje subotu 17. t. m.
tomboli s plesom u društvenom prostorijab.
Početak o 8 1/2 na večer.

Školski koncert u Istri donosi „Edinost“
izvadak iz „Politike“. Hrvatsko običinje ne-
majmo u mnogih mjestih školih, u kojih bi
se djeca moglo učiti u materinskom jeziku
čitati i pisati. Vlada nije dosad učinila ništa
u prospjeh hrvatskoga jezika, već je gojila
talijanski jezik i s njim uzgajala — hrvatsko
stanovništvo. Nije još mnogo godinah, što je

Stan gori sestrice,

Da mi zaljorno

To našo rožice;

Te naša rožice,

Ta drobni breslak,

Ta drobni breslak,

Drobni mažurinu.

Isti.

CCLX.

Dobrinjčani.

Dobrinj je lipi grad, Zaš mi vas gledaju

Po sredi otoka;

Te nađe se u Petrinji.

U njega se nomore A najviše Mletci,

Nego prik potoka. Zaš su vam dragi

Dobrinjčke divočke, Cerjoni kalotci,

Držte se oholo. I bile postoli.

Isti.

CCLXI.

Kantaje divočke!

Sad je vrino vašo

Zaš će van prit vrime

Da kantat nočito

Zaš te van obri

Oči nadkloniti

A lišca rumeni

Obraz pogubiti.

Isti.

Kecor oteu (kad im se htio ženiti).

Kojo namrzana, Aj ti stari starče!

Sivi su ti vlas! Ni divočka za te,

Nemoj tužni mislit, Nego mi je za te

Da ti veču mlad si. Crikva i molitva.

Isti.

CCLXII.

Hodi kud ti j' drago

— prit ti je pred Bakar,

Onde su divočki — kako juti papar.

Hodi kud ti j' drago — prit ti je na Hreljinu

Onde su divočki — ka kopaju merliu.

Hodi kud ti j' drago — prit ti je na Reku,

Onde su divočki — po place se vrednu.

Hodi kud ti j' drago — prit ti je na Kastav,

Onde su divočki — sven je horbat hrastav,

Hodi kud ti j' drago, — prit ti j' na Volosko,

Onde su divočki — se za gospodinci.

Hodi kud ti j' drago — prit ti j' na Opatiju,

Onde su divočki — novajaju triju.

Hodi kud ti j' drago — prit ti j' na Loprinac,

Onde su divočki — ko juti polinac.

Hodi kud ti j' drago, — prit ti j' na Ičići,

Onde su divočki — se za gospodinci.

Hodi kud ti j' drago — prit ti j' na Iku,

Onde su divočki — za majkinu diku.

Hodi kud ti j' drago, — pritli ti j' na Lovran,

Onde su divočki — novajaju magran.

grad Pazin bio hrvatski, osim nejekojih obitelji, u kojih so je talijansko govorilo. Talijanske škole su u malo godinu taj gradicu većinom potaličane — a iz potaličenih istarskih Hrvata uzgajaju se najgori sanjari za "Italija unita". A niti sada uveda vlast Hrvatom toliko, da bi zabranila uzgoj Talijanima skilječih talijanisim. Pobrinite se za hrvatske škole u Istri, neopodpirajte njenačta u Primorju, gdje mu mješta nejma. Djeci iz pazinske okolice, po rodu i iz Pazina samoga, sgođaju na Hrvati, koji nezadužni nit rieči talijansko; njihov broj je velik, a ipak nejmanu jedno pučko škole u materinskom jeziku. Hrvatska djeca prisiljena su polaziti čisto talijansku školu u gradu. U njoj uče se zaboravljati i zanemariti svoj materinski jezik, onda pak stupaju u njemačku gimnaziju, ako su se u pučkoj školi dovolj talijski naučili. To su glavno pogriješke austrijske vlade, da sve druge jezike u školi, urediti i javnom življenu podupira u njih prednost daje, i da zauemaruje narodni jezik, u kojem samon je moguća bolja budućnost. — Mi smo opetovanio to juži istakli u našom listu. Drago nam je, što se i drugi za to zanimaju, i što se to oglasila i u listovima, koji se u svim kugih emituju.

P. n. g. Babuder, ravnatelj koparske gimnazije, imenovan bi ovih danas članom pokrajinskog školskoga veta. Premda bi bilo doba, da i koji zastupnik većine istarskoga stanovništva, koji Hrvat, u to više dodje, ipak se radujemo tomu imenovanju, jer jo, koliko znamo, gosp. Babuder pravedan čovjek, avšakako mnogo bolji, neg ouaj mjesto kojega je imenovan. Mi nezadužni od njega drugo, nego da bude pravedan Hrvatom Istra.

Matica hrvatska. Ovo po hrvatsku veljenamjenito društvo obdržavalo je svoju glavnu skupštinu 4. aprila u Zagrebu. Članova je imala "Matica" za godinu 1879. brojem 3728, više nego god. 1878 za 1340. Dohodak je imala 21,249 for. 92 $\frac{1}{4}$ nov. Od ovo sveto plaćeno je za osam knjigalj, što jih jo "Matica" prešlo godinu u 29,000 izdanih tiskala i među članove razdelila, 14,028 f. 32 nov. Ovo tekuće godine izdati će "Matica" sedam knjigalj i to: "Povijest hrvatska" (prvi dio), Šimičić; "Slika iz geologije", Klapšić; "Narodna popularna ekonomija" prerađena po Kaputu, Lorković; "Sobračni pripoviesti prvi dio", Jurković; "Zavjet" pripoviest, Bećić; "Istočni planuri", roman od Danilevskoga, Grlović; "Vrazove izabrane pjesme" sa životopisom i ocenom, prof. Marković.

Tko koliko može, neka nezakasni pristupiti društvu kao član.

Zagrebačko svenčilište. Austrijsko ministarstvo dozvolio je, da mogu Istrani i Dalmatinac polaziti skoro cijelo vrijeme hrvatsku univerzu a da jim to za budućnost u ovih krajevih neškodi. Podlelio je da papači i cislajtne stipeendije nejekojim iz Dalmacije, koji tamo vise. Dobro je dakle ako Hrvati iz Istre i Dalmacije polaze jedno dve godine u hrvatsku univerzu, a čujemo da je ovoga vremena g. K. iz Cresa položio tamo veoma dobro svoj državni izpit.

Javne zahvale.

Siromaštvo ovdašnjeg puka potaknulo me, da umolim sl. odbor za stradajuće u Zagrebu, neka koliko moguće

Hodi kud ti j' drago, — prit ti j' Mošenico, Onde su divočki — popovske device, Hodi kud ti j' drago, — prit ti j' va Bersec, Onde su divočki — nevajaju hudbec. *Isti.*

CCLXIV.

Sinoc sam se srđala, Da nisam veterala; Ljubčica sam čekala S kokosicom pečonom I s tom drugom kuhonom. Nagula se j' milada na balkunu, Na balkunu zaspala, Dotekli su dva, ter i u tri Ter su je probudili. Popala je mlada metlicu, Pomela je biticu, Popala je mlada goledu, Potekla jo po rodu. Kada j' dosla mlada ukraj vode, Zagledala ljubčica. Počela su se mlađiigrati, Jabukom se hitati. Počela je mlada plakati; Sto će majki lagati. Labka skuta ta troja: Da ti je goleđa puščala. Počeo je mladi plakati

njejekojim marljivim i radnim, nu ove godine radi neroda i ponamjicanja radnje stradajućim Kastavcem u pomoć priškoci. Ova moja molba poduprta od vrlog tajnika M. Laginje bijaše uslišana, te mi je Odbor postao 100 for., da nabavim brašna za najpotrebitije. Ovom sam svotom kupio 1000 K. brašna, te poslao mi i g. bar. Šimun Wranyezan 20 f. a svećenici i činovnici, koji prisustvovatu pogrebu pok. kanonika Eugena Vlah darovase mi u istu svrhu sveće u vrijednosti od 20 for. koje sam za istu svrhu upotrebljio. Znajuće da neće ni uskršnji blagdanah, biti bolje za stradajuće, molio sam opet, te mi sl. odbor u Zagrebu opet poslao u istu svrhu 100 for., za koje sam nabavio brašna i na veliku subotu razdielio onim, koje su mi gg. svećenici ili župani preporučili. Tim bijaše stradajuće u hram u toliko pomoženo, da nisu za velikih blagdanah gladovali!

Javljuje ovo zahvaljujem u ime sirotinje svim darovateljima a napose sl. odboru za stradajuće u Zagrebu. U ognju se čisti zlato a u potrebi poznata se pravi prijatelj i pomočnik.

U Kastvu dne 1. aprila 1880.

Er. Jelutić, nadučitelj.

Dne 6. i 7. pr. mjeseca ležko sam obolio uz hitanje krvi na ustijuh i to tako, da nisam odlmah si u pomoć zvuo našega vrloga g. Dra. Viktora Justia, koji si najveći trud dao, da me od te smrtnice pogibelji izbavi. Izričem mu moju najstoliju zahvalu.

U Kraljevici dne 11. travnja 1880.

Pio Polić.

Častnim crkvenim oskrbničtvom.

Crkvenimi je zakoni naredjeno, da se u crkvama rabe za službu božju sveće, koje su jedino iz voska. Posto se pak od nekoliko godinu počelo mjesati u vosak, koji ima služiti za pripravljanje crkvenih svećeh, mnogovrstni tuk; podpisani željom, da po crkvenom zakonu posluži svim crkvenim oskrbničtvom pravim svećem iz čista voska, zaprosio je ovdješnju sl. nadbiskupsku kuriju, da bi ona blagoizvoljela nadzirati njegove sveće I. vrsti (I. compimento), koje bi imale služiti za crkvenu porabu. I doista, sl. nadbiskupska kurija primi tu ponudu dekretom od 28. marta t. g. broj 466 ustanovivši posebnu nadzorničku komisiju, koja će uvijek skrbno paziti, da moje sveće I. vrsti (I. compimento) budu bas iz prava čista voska.

Sto će čaku lagati.
Lelika skuta ta tvoja:
Da su ti se kravo strkale,
I opanki razdrli.

Sabr. u Rukotolah V. Orlandini.

CCLXV.

Igrala ta zlatna jabuka,
Pala jo divočki na krilo,
Razbilala jo tri grada vrata.
Kud to ti svati pasirat,
Ča češmo tim svatom darovat?
Fantima to bilo stumjanje,
Diverom to svilno sacolo,
Divojkam to svilne knatile. *Isti.*

CCLXVI.

Mis mi jo polje popasal,
Jojob meni, jojob meni,
Sto budeš žel?

Došla jo maca s mlađici,

Pojila j' misa s mlađici.

Mis mi jo polje popasal,

Jojob meni, jojob meni

Sto budeš žel?

Došla je lara s lasicid,

Pojila j' misa s lasicid.

Mis mi jo polje popasal,

Jojob meni, jojob meni

Sto budeš žel?

Došla je lara s lasicid,

Pojila j' misa s lasicid.

Takove su sveće vredne svake povale, ne samo zato, što su iz čista voska, nego jošto što mirno i po malo nekapiju i nekidaju se, vlastitosti, radi kojih i bjelu odlikovane u raznih izložbah.

Podpisani providjen je uvjek velikom zalogom takovih svećeh svake veličine i debeljine, a još k tomu i duplih, uskršnji i sličnih svećeh svake vrsti. A da bude č. crkveni oskrbnici, lagle, podpisani činit će doci sveće, svim onim, koji ga kakvom naredbom počaste, u najbližnju teženiku postaju, postu, il luku i to bez platno (franko) i prosti svake vozarine uz cenu f. 2.50 kilogram (dakle f. 1.40 funt) plativši račun u vremu 2 mjesecih, a kašnijim će se isplatiti računati 6 po isto god. interes.

Ako bi iko želio svećeh nize vrstli, lahko ga poslužim onimi II. vrsti, rečenih "soltana" po f. 2.20 kilo, kanoti i biešimi III. vrsti po f. 1.80 kilo istom pogodbom kao odzgor.

Nahodi se kod mene takodjer skladische križnih putah u oleografiji pozlaćenimi i rujavimi okviri razne veličine po bas spodobnoj ceni, kanoti i izvrstna tamjana i drugih stvari za crkvenu rabu.

U Gorici (Görz) mjes. oktobra 1879

Alojzio Bader

svićečar Sjemenarska ulica broj 125.

Tok Novaca polag Borsa u Trstu od 1-11. Aprila 1880.

Dne	Čardak (četvrt)	Napoleon	Lira ster.	Prid čelo (tagaj)	Dne	Čardak (četvrt)	Napoleon	Lira ster.	Prid čelo (tagaj)
1. 5.52	0.62	—	—	0	—	0.61	11.01	—	—
2. —	9.43	11.00	—	10	0.32	0.43	—	—	—
3. 5.53	9.45	11.01	—	—	—	—	—	—	—
4. —	—	—	—	12	—	—	—	—	—
5. 5.53	9.43	11.01	—	—	—	—	—	—	—
6. 5.53	9.45	—	—	—	—	—	—	—	—
7. 5.53	9.40	11.02	—	—	—	—	—	—	—
8. 5.53	9.44	11.01	—	—	—	—	—	—	—

LISTNICA

P. n. g. F. Polhogravić, nar. zastupnik u Zagrebu: Namireno do 1. Julija t. g.

P. V. u Pečulu: Poslato primitivo. Milo nam je Vašo roboljubno čuvstvo, Bog Vas živio!

Narodna Citaonica u Križevcib: Naš list zapada samo 2 for. na godinu, pak po našem računu, Vaša je probrojba namirena do 1. Junija 1881.

Gosp. R. Kastelic: Za sada netožemo tiskati, vježbajte se tako i nadalje pak kad so što važna dogodi, onda javite. Da ste zdrav!

Gosp. J. Barbar: Prom su takovi dogadjaji žalostni, ipak se otinjuj jarnosti to stoga nije nam nikako moguće ono olojelodantli.

Nezdravjujte, živi i za vas Bog! Oglasito se.

Mis mi jo polje popasal,
Jojob meni, jojob meni,
Sto budeš žel?

Došla je lara s lasicid,

Pojila j' misa s lasicid.

Mis mi jo polje popasal,

Jojob meni, jojob meni,

Sto budeš žel?

Došao je Kranjac s Kranjčići,

Pojila j' lava s lasicid.

Mis mi jo polje popasal,

Jojob meni, jojob meni,

Sto budeš žel?

Došao je Hrvat s Hrvati,

Pojila j' Kranjca s Kranjčići.

Hrvat Kranjca,

Kranjčić lava,

Lav medu,

Medo vuka,

Gosp. O.: Dannašnjim članicem ob isti-m predmetu izvrpljen je i vas dopis.

Gosp. dopisniku iz Vrbnika. Radi nekakvoga nesporazumjenja došao nam je vaš dopis kasno u ruke. Javite nam, dati bi bio u budećem broju na mjestu?

Gosp. na Buzeščini. Vaš dopis je proksno. Drugi put.

Pregled tršćanskog tržišta.
dne 8. aprila 1880.

OD	DO
tar. ač.	tar. v.
Vosa primorski i ugarski za 100 kg	100 — 120, —
Kafa Portoriko	80 — 90, —
S. Domingo	71 — 90, —
Ita polag vrstli	31 — 50, —
Cukar austrijski	32 — 33, —
Crnica trave buhač (Ori-	170 — 205, —
santov)	5 — —
Naranča skršljica	35 — —
Karbo paljkoz	30 — —
lovanjitsko	16 — —
Smokvo Kalimata	14 — —
puljoko	4 — 7, 50
Limuni skršljica	6 — —
Bademski dalmatinski puljoko	110 — 115, —
lalimatsko	10 — —
Lešnici	30 — —
Šljivo	17 — 19, —
Pionica ruska	13 75 14, —
ugarska galatka	— — —
Kukuruz (turkijski) ruski	8 50 9, —
Itač	9 — 11, —
Joščam	8 80 9, —
Zob ugarska	— — —
arbanska	120 — —
Paulul (satol) polag vrstli	15 — 13, 25
roba	— — —
lob	15 — 15, 20
Loda	17 — 22, —
Orla talijanski (klajaki)	13 25 17, —
Vuna bosanska	80 — 10, —
mornarska	120 — —
barbarska	110 — 115, —
Dasko korutke Jelotov	40 — 92, —
Blajarsko	44 — 72, —
Grodno	11 40 14, —
bukovac	8 — 12, 25
Ulio Italij. nitko vrstli	80 — 45, —
zeleno	60 — 75, —
strednjo vrstli	— — 45, —
istarsko	46 — —
Kamenje ulje u barilah	10 75 —
kasetah	12 — —
Kožo strojeno naško	165 — 165, —
abo vojevo naško	110 — 134, —
dalm. ist. i bos.	70 — 100, —
janjedo naško	za 100 kom. —
dalmatinsko	50 — 80, —
kožo	65 — 75, —
vunene slano	— 60 —
suho	55 — 65, —
zdroje za 110 komadab, u grobra	25 — 31, —
Sardelo i baril	100 — 24, —
Vitriči modri	15 — 21, —
zeleni	20 — 27, —
Maslo	65 — 80, —
Loj dalmatinski i naški	37 — 39, —
Salo	— — —
Massi (salo raztopljeno)	— 31 —
Slanina	— — —
Rakija stolica (100 litara)	48 — —
Gavči i bariki	30 — —
Raj naški	8 — —
" i bariki	7 — 7, 2, —
Ljedeđi od jarcike	12 — 14, —
Vinac strogolino (Gripula)	31 — 48, —
Med	— — —
lambor (jabulčić od jarcice)	12 — 13, —
Pečak barili od 100 kg	3 73 9, —
Cunjo (traces)	2 — 18, —
Kratam dalmat.	14 — 16, —

Vuk liju,
Ljija lusu,
Lusa inacu,
Macu miša.

Mis mi jo polje popasal,
Jojob meni, jojob meni,
Sto budeš žel?

Isti.

Našli su se tri Frani,
Ki su Mari kruni našli;
Raj' ū krunu izgubiti,
Neg franske ljuba biti.

Našli su se tri zidari,
Ki su Mari kruni našli;

Raj' ū krunu izgubiti,
Neg mornarska ljuba biti.

Našli su se tri cigani,
Ki su Mari kruni našli;

Raj' ū krunu izgubiti,
Neg ciganska ljuba biti.

Našla je jo crni moro,
Raj' ū krunu izgubiti,
Neg crnomoraca ljuba biti.

Isti.